

saa vil jo den ærede Minister lægge Mærke til, at, dersom vi i dette Dieblif vidste, at denne Ret var en, som var bundsfæstet i hele det danske Monarchie, saaledes at enhver dansk Borger besad det, som vi fra vore Børnsbeet af have bildt os ind at besidde, Retten nemlig at gaae til Kongen og tale med ham, — thi Andet er Adressen ikke ifølge sin Natur; — ja saa vilde vi her være meget rolige, hvad enten denne Phrase stod der eller ikke; thi saa vilde vi føle, at denne Ret beroede her i Landet, og at den, om den kom til at staae i Grundloven eller ikke, dog lige godt bestod. Men, naar vi ikke vide, om ikke ganske andre Anskuelser, som vi ikke kunne beseire, og som vi ikke have nogen Magt over, kunde bringe det dertil, at et ganske andet Forhold kom til at herske i Fællesforfatningen, saa kunne vi ikke fraskrive os det, som vi have eiet, saalænge vi have levet. Den meest menige Mand her i Landet har betraadt Kongens Dørtærskel, og kunde komme til at tale med Kongen, og nu skulde vi ikke kunne indgive Adresser til ham, til vor egen Konge? Det Skillerum skulde sættes imellem os og ham, og vi skulde lade os bilde ind, at der var Fare derved? Der kan være mellemliggende Tider, hvor Ting af den Art maae forbydes; men det er ulykkelige Tider. Men det Barige kan det ikke være, det, som er Maalestoffet for et politisk Liv. Dersom Nogen troer det, dersom den ærede Minister skulde troe det, saa har han ikke seet Verden saaledes, som den har udviklet sig, saa har han ikke læst Historien til Trods for alle de Studier, han har gjort; thi der, hvor man har ladet Fortroligheden høre op mellem Regjeringen og Folket, har Oprøret staaet bagved. Gemmelige Selskaber, Lurendreierier af alle mulige Slags, Undertrykkelse og Vold hænge saaledes sammen dermed, at de ikke kunne adskilles derfra. Den ærede Minister gjør os en stor Uret, og gjør det danske Folk en stor Uret, om han troer, at vi her, til Trods for det, at Omstændighederne ikke sætte os istand til fuldelig at troe paa Regjeringen, dog ikke komme den imøde med Alk, hvad man kan skabe af Tillid. Saaledes maa denne Forhandling ledes; saa-

ledes ledes den fra vor Side; — Mød os paa den samme Maade! (Bravo! Bravo!).

Den ærede Minister har, troer jeg, angaaende Mandskabsbevillingen udtalt omtrent det Modsatte af, hvad han ved en tidligere Leilighed selv har anerkendt og selv har sagt om den samme Sag. Mandskabsbevillingen er en Bevillingslov; men den har hidtil dags været deelt, netop som vi forlange den deelt, og det ligger deri — som jeg før har gjort opmærksom paa —, at § 21 i Børnepligtsloven deler Bevillingen i to Dele. Naar vi efter Børnepligtsloven bevilge Mandskab, saa er der en Deel deraf, som vor Bevilling ikke indbefatter, og det er det Krav, som i Genhold til Militairplanen gjøres fra Ministeriets Side. Naar man saa svarer mig her til: Men have I ikke selv forandret Udskrivningsloven? saa siger jeg: Jo, men have vi nogensinde bevilget mindre Mandskab end det, der af Krigsministeriet var forlangt efter Planen? Nei, i Genhold til Planen, som ogsaa indeholder, om ikke en bindende Bestemmelse, saa dog en Betegnelse af, at i Fredstid skal hver Mand i en vis Aabenart, selv den meest omfattende, kun gjøre stadig Tjeneste i et vist Antal Maanedes, — i Genhold hertil have vi endog forøget Styrken saameget, at Krigsministeren blev sat istand til at afløse det tjenstgjørende Mandskab. Vi have igjennem Finantsloven bevilget Midlerne hertil, og vi have derved tillige forberedt en Styrke af Krigsreserve og Forstærkningsmandskab, som ikke nogensinde tidligere har været tilstede her i Landet. Vi have imødekommeth et Bud i Militairplanen, som gaaer ud paa at tage under nærmere Overveielse, hvorledes Midlerne kunne tilveiebringes for at faae indøvet det overskydende Mandskab. Vi have benyttet Tidens Trang, og, som sagt, givet Midler til at skaffe dette Mandskab indøvet. Hidtil dags har ogsaa Planen for Hæren ligget under dette Things Omraade, og den ligger der under endnu saalænge, indtil Fællesforfatningen indføres; men, saasnart Fællesforfatningen er indført, saa vil i Genhold til den § 15, som vi nylig have afgivet vor Stemme for, Hæren — og Hæren vil her netop sige det